

REVISTA VALLESANA

PERIODICO QUINCENAL

SUSCRIPCIÓN. 1'00 pesetas trimestre
Número suelto: 15 céntimos.

REDACCIÓN: Calle Corró, 9
ADMINISTRACIÓN: Calle Nueva, 18

Congrés social a Xauxa

(AL-LEGORÍA)

(Conclusió)

El programa de *Fé, Esperança i Caritat* cristianes, veus aquí el sistema que'ns donarà i ha donat a les generacions passades la norma segura de solució perdurable de la gran qüestió. La *Fé* diu: no es el fi del home en aquest mon fruir, gosar i tenir tota mena de comoditats: el fi del home es un altre més superior i enlairat. Busqueu ¡oh mortals! primerament el regne de Deu i la seva justícia, i les demés coses temporals i necessaries per a la vida material del cos no vos mancarán pas: se vos donarán oportunament per la Providencia amb tal que vosaltres vos hi ajudeu amb el vostre treball. L'*Esperança* diu: aquesta vida no es la vida veritable; n'esperem una mellor que la present; i per a aconseguir aqueixa nova vida, fi ultim de la humanitat, lo mateix hi ajuden, com a medis, les riqueses que la pobresa, les comoditats com les incomoditats de la vida, el gosar com el penar, el riurer com el plorar, la salut com la malaltia. Homes: ¡amunt els vostres cors! No visqueu tan neguitosos i adelerats pels bens materials d'aquesta vida, que un dia deixareu; afanyeuse, no solsament per millorar la vostra condició de vida material, mes principalment esmerseu la vostra activitat per a acoblar tressors de virtuts i bones obres per a l'inmortalitat. I la *Caritat* diu: Tots som germans, perque tenim un mateix Deu per Pare, Criador i Amo, un mateix Redemptor en l'ordre espiritual, un meteix últim destí. La germanor vol dir concordia i unió i adjutori entre els uns i els altres. Per lo mateix, la *Caritat* afegeix:—Tú ¡oh

pobre! no tens cap dret a odiar al ric, perque té més que no pas tú, a declararli guerra, a vullguerli fer mal i desposeir-lo de lo seu. Mes, tú ¡oh ric! entengues-ho be, tampoc tens dret a explotar al pobre com una máquina de treball; no tens dret a no posar un límit prudencial als teus guanys que permetin viure desaogadament a tothom de la societat. Tú ¡oh ric! si no de estreta justícia, per precepte de caritat, que també obliga, deus donar de l'abundor dels teus bens als que no tenen i no pots gastar els teus cabals pel teu egoisme no més amb un luxe refinat i sens mida, perque aixís mai te sobrarà res, per a repartir de lo teu als qui son mancats de lo necessari. Es voluntat sobirana de Deu i es llei de la historia i exigencia de la condició mateixa humana que al mon hi existeixi la desigualtat de pobres i rics, amos i treballadors, senyors i servidors, pro uns i altres se deuen considerar i tractar com a germans, puig tenen igualtat perfecta de drets en l'ordre espiritual i sobrenatural. Quan aqueixos principis rel·ligiosos i socials (acabá dient la *Caritat*), oblidats i no practicats avui dia per una grossa majoria dels dalt i dels de baix, tornin a informar les consciencies i els cors, la vida de familia i la vida social, alhora s'arribará a una veritable solució ferma i segura, de la gran qüestió. Mentres aixó ni sli, la qüestió *existirà* i restará sense solució efíca. Ni la *Economia* amb sos principis econòmics la resoldrà plenament, ni l'*Estat* amb totes ses lleis, ni'l *Socialisme* amb ses falagueres teories, ni l'*Humanitarisme* amb ses doctrines sentimentals d'altruisme i filantropia, ni la *Força* amb qualsevulla institució armada, ni lo *Dret* amb sos tribunals i principis juridics de sola justícia la resoldrán satisfactoriament, perque la qüestió social, més que una qüestió purament econòmica i jurídica, es en les